

Project

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Ο κινηματογράφος ή αλλιώς σινεμά

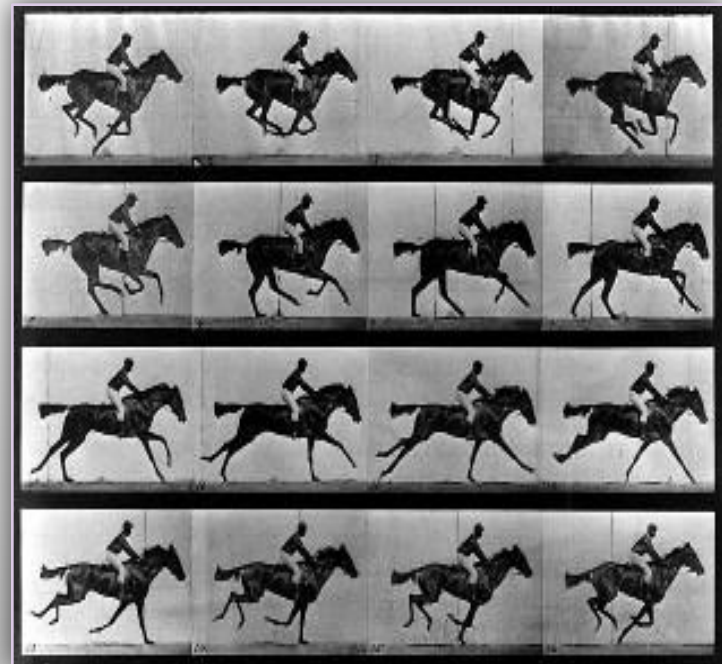
*(από Κινηματογράφος -> cinématographe -> Cinema)
αποτελεί σήμερα την αποκαλούμενη και **έβδομη
τέχνη**, δίπλα στη γλυπτική, τη ζωγραφική,
το χορό, την αρχιτεκτονική, τη μουσική και
τη λογοτεχνία. Αρχικά εμφανίστηκε περισσότερο
ως μια νέα τεχνική καταγραφής της κίνησης και
οπτικοποίησής της, όπως δηλώνει και ο ίδιος ο
όρος (κινηματογράφος = κινήματα + γραφή).*

Η ιδέα

Η ιδέα του κινηματογράφου μπορούμε να πούμε πως υπήρχε από πολύ παλιά. Το πρώτο βήμα έγινε από την ανακάλυψη Κινέζων σοφών πριν από 1000 περίπου χρόνια που παρατήρησαν πως μια τρύπα σε ένα παντζούρι έδινε την εικόνα ενός αναστραμμένου κόσμου. Πέντε αιώνες αργότερα ο Ιταλός Τζιρόλαμο Κάρντανο στερέωσε ένα φακό σε μία τρύπα και η εικόνα έγινε πιο καθαρή. Τον 18ο αιώνα οι απλές σκιές έγιναν ζωγραφισμένες εικόνες σε γυαλί. Ο "μαγικός φανός" πρόβαλλε γυάλινες διαφάνειες σε μια οθόνη.

Ποια ήταν τα πρώτα βήματα ;

Ο Όξιντεντ ένα άλογο που καλπάζει αποτελεί το πρώτο κινούμενο πράγμα που οδήγησε στην ανάπτυξη των κινηματογραφικών ταινιών αποτελείται από 24 φωτογραφίες προβαλλόμενες σε γρήγορη κίνηση σκοπός του κόνσεπτ ήταν να δείξει ότι τα άλογα που καλπάζουν σηκώνουν και τις τέσσερις οπλές από το έδαφος.

Βωβός κινηματογράφος

Ο όρος βωβός κινηματογράφος χρησιμοποιείται για να περιγράψει τις ταινίες που δεν είχαν συγχρονισμένο ηχογραφημένο ήχο και πιο συγκεκριμένα δεν είχαν ηχητικούς διαλόγους. Στις βωβές ταινίες οι διάλογοι γίνονται μέσω παντομίμας και κάρτες τίτλων-διαλόγων. Η οπτική ποιότητα των βωβών ταινιών- ειδικά αυτών που δημιουργήθηκαν μετά το 1920 ήταν συχνά πολύ καλή. Όμως υπάρχει η εσφαλμένη αντίληψη ότι αυτές οι ταινίες είναι πρωτόγονες με τα σύγχρονα δεδομένα.

Κύριος εκπρόσωπος του βουβού κινηματογράφου ήταν ο Τσάρλι Τσάπλιν. Ο Σερ Τσαρλς Σπένσερ Τσάπλιν γνωστότερος με το υποκοριστικό Τσάρλι και, στην Ελλάδα κυρίως, με το προσωνύμιο "Σαρλό", υπήρξε Άγγλος ηθοποιός και σκηνοθέτης, που μεγαλούργησε στις πρώτες δεκαετίες του Χόλυγουντ. Είναι χρονικά η πρώτη παγκόσμια αναγνωρίσιμη φιγούρα της κινηματογραφικής τέχνης, κυρίως μέσω του χαρακτήρα Σαρλό που ενσάρκωνε στις πρώτες ταινίες του.

Κινηματογράφος με ήχο

Μέχρι τα τέλη του 1920 ο κινηματογράφος παρέμενε χωρίς ήχο και συχνά οι ταινίες συνοδεύονταν με ζωντανή μουσική. Τον Απρίλιο του 1923 στην Νέα Υόρκη, με βάση την τεχνολογία του Φόρεστ, γίνονται οι πρώτες προβολές εμπορικών ταινιών με πλήρως συγχρονισμένο ήχο. Τον Αύγουστο του 1926, προβλήθηκε η τρίωρη ταινία «Δον Ζουάν», η οποία περιείχε μουσική επένδυση και ηχητικά εφέ, αλλά καθόλου διάλογους. Τον Οκτώβρη της ίδιας χρονιάς κυκλοφόρησε η πρώτη ταινία μεγάλου μήκους, «The Jazz Singer», η οποία υπήρξε η πρώτη που περιείχε διαλόγους.

Έγχρωμος κινηματογράφος

Οι πρώτες έγχρωμες ταινίες εμφανίστηκαν περίπου μαζί με τις ομιλούσες. Η πρώτη έγχρωμη ταινία με τίτλο «*A Visit to the Seaside*» δημιουργήθηκε το 1908 στη Μ.Βρετανία και διήρκεσε οκτώ λεπτά. Βέβαια οι πρώτες προσπάθειες ξεκινούν από το 1905 που το κάθε καρέ έπρεπε να χρωματίζεται με το χέρι. Αργότερα κατασκευάστηκαν μηχανές για το χρωματισμό τους αλλά το αποτέλεσμα δεν ήταν καλό και κόστιζαν πολύ. Το 1941 η μέθοδος για την δημιουργία των έγχρωμων φιλμ τελειοποιήθηκε.

Χόλιγουντ και Τσινετσιτά

Γύρω στο 1910, οι κινηματογραφικές εταιρείες άρχισαν να μεταφέρονται μόνιμα στην Καλιφόρνια. Τελικά το Χόλιγουντ και άλλες μικρές πόλεις στα προάστια του Λος Άντζελες έγιναν ο τόπος μιας εκτεταμένης κινηματογραφικής παραγωγής.

Το πρώτο στούντιο στο Χόλιγουντ ήταν της Nestor Studios το 1911. Η πρώτη ταινία που γυρίστηκε στο Hollywood ήταν το «In old Hollywood».

Το 1923 φτιάχτηκε το σήμα του Χόλυγουντ που τότε έγραφε «HOLLYWOODLAND»

Το 1929 έγιναν στο ξενοδοχείο Hollywood Roosevelt τα πρώτα Όσκαρ με μόλις 250 άτομα. Το 1927 το Hollywood καθιερώνει τα βραβεία Όσκαρ. Το σύγχρονο Χόλιγουντ ξεκίνησε την δεκαετία του 50. Η λεωφόρος Walk of Fame δημιουργήθηκε το 1958 ενώ το πρώτο αστέρι τοποθετήθηκε δύο χρόνια αργότερα. Στο διάστημα αυτό το παρόν έδωσαν και οι Έλληνες αδερφοί Σκούρα οι οποίοι είχαν τα ηνία της «20th Century Fox».

Στον αντίποδα του Χόλιγουντ, στην Ευρώπη υπήρχε η «Πόλη του Κινηματογράφου», όπως μεταφράζεται στα ελληνικά, η «Τσινετσιτά» (Cinécitta), όπου φιλοξενούνται σε αχανής εκτάσεις τα μεγαλύτερα κινηματογραφικά στούντιο της Ευρώπης. Ξεκίνησε την εποχή εξουσίας του Μουσολίνι. Ο χώρος αρχικά ταυτίστηκε απολύτως με τον φασισμό, κάτι που οδήγησε στην παρακμή της στα χρόνια της δεκαετίας του 1950 αν και αναστηλώθηκε γρήγορα. Η Τσινετσιτά άνθισε ακόμα περισσότερο όταν γύρω στη δεκαετία του '50 άρχισε να αντιγράφει το Hollywood. Η Ιταλία ήταν και πατρίδα πολλών διάσημων αστέρων της 7ης τέχνης. Την δεκαετία του 1980 η Τσινετσιτά έζησε τη δεύτερη περίοδο κρίσης της, από την οποία προσπάθησε να ξεφύγει και για μία ακόμη φορά να σταθεί στο ύψος της. Πολλά σημαντικά studio της εποχής εκείνης καταστράφηκαν τον Αύγουστο του 2007 λόγω της πυρκαγιάς στη Ρώμη.

Κινούμενα σχέδια

Τα κινούμενα σχέδια είναι ταινίες που απευθύνονται κυρίως σε παιδιά, με πρωταγωνιστές ζωγραφιστές φιγούρες συνήθως ζώα και φανταστικούς χαρακτήρες. Για να υλοποιηθεί μία ταινία κινούμενων σχεδίων οι δημιουργοί κάνουν τα σκίτσα σε διάφανες επιφάνειες και ύστερα τις χρωματίζουν. Η πρώτη επίσημη ταινία κινουμένων σχεδίων προβλήθηκε το 1908 από τον Emile Cohl με το όνομα "Fantasmagorie".

Εκείνος όμως που ανέδειξε τις ταινίες κινουμένων σχεδίων ήταν ο Walt Disney. Το 1937 ο Walt Disney γύρισε την ταινία “η Χιονάτη και οι επτά νάνοι” η οποία ήταν η πρώτη ταινία κινουμένων σχεδίων μεγάλου μήκους. Κάθε σκηνή ενός δευτερολέπτου χρειαζόταν 24 σκίτσα. Η ταινία “Η πεντάμορφη και το τέρας” έγινε η μοναδική ταινία κινουμένων σχεδίων που προτάχθηκε για Όσκαρ καλύτερης ταινίας μοναδικότητα που διατηρεί έως και σήμερα.

Τρισδιάστατες ταινίες

Λόγω της προοδευτικής εξέλιξης του κινηματογράφου οι απαιτήσεις των θεατών πολλαπλασιάζονταν. Έτσι οι παραγωγοί των ταινιών σε μία προσπάθεια να πρωτοτυπήσουν δημιούργησαν τις τρισδιάστατες ταινίες. Αρχικά, υπήρξαν κάποιες μικρές επιπλοκές αφού οι προβολές προκαλούσαν πονοκεφάλους αργότερα όμως αντιμετωπίστηκαν και με την ανάπτυξη της τεχνολογίας και το αποτέλεσμα ήταν θεαματικό. Ποια ήταν η πρώτη τρισδιάστατη ταινία όμως; Για τους περισσότερους η πρώτη σκέψη είναι το «Avatar» του James Cameron. Άλλοι πάλι θα σκεφτούν το περίφημο «Jaws» του 1983. Και οι δύο ταινίες δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είχαν μεγάλη επιτυχία, αλλά μάλλον κανείς δεν μπορεί να φανταστεί ότι η πρώτη 3D ταινία ήταν το «The Power of Love» παραγωγής του 1922

Και τελικά...

Η έβδομη τέχνη, όπως και οτιδήποτε στο ξεκίνημά του, έκανε τα πρώτα της βήματα δειλά αλλά σταθερά. Οι κινηματογραφικές ταινίες πέρασαν από ποικίλα εξελικτικά στάδια εκ των οποίων τα πιο σημαντικά είναι ο βωβός και ασπρόμαυρος κινηματογράφος που εξελίχθηκαν σε ομιλούντα και έγχρωμο κινηματογράφο αντίστοιχα. Από την πρώτη ταινία μέχρι και σήμερα αναρίθμητα ήταν τα πρόσωπα που με τις καινοτόμες αντιλήψεις τους συντέλεσαν στην πρόοδο της μεγάλης οθόνης. Η συμβολή τους αναγνωρίζεται παγκοσμίως και οι ίδιοι θεωρούνται ιερά τέρατα του κινηματογράφου. Το γενικό μας συμπέρασμα είναι ότι μια άξια ιδέα, όσο αφύσικη και έκτος τόπου και χρόνου μοιάζει όταν κάνει την εμφάνισή της, μακροπρόθεσμα θα δικαιωθεί. Ο κινηματογράφος επικυρώνει περίτρανα την παραπάνω άποψη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ !

~ΦΟΥντούκια